

САДРЖАЈ

Увод	3
Уговор као инструмент платног промета	4
Врсте облигационих уговора	7
Обезбеђење испуњења уговора	10
Дејство облигација	11
Закључна разматрања	13
Литература	14

УВОД

Израз „облигационо право“ се употребљава обично у два различита значења. Пре свега, овим изразом се означава једна грана позитивног права, што је његово основно значење. У том смислу облигационо право је скуп правних норми којима се регулишу облигациони односи. Међутим , иако није најприкладнији, изразом „облигационо право“ често се означава и правна наука (теорија) која се бави научном обрадом облигационих односа и правних норми које те односе регулишу.

Облигационо право се својим највећим делом бави прометом имовинских вредности, тј. правним односима у настајању. У том смислу, оно је право промета роба и услуга, јер садржи правила о преносу одређених добара, роба и услуга из имовине једног у имовину другог лица.

Предмет облигационог права је еквивалентна размена која се остварује купопродајом. Сем тога, предмет облигационог права су и они односи којима се пренос одређених вредности обавља без икакве накнаде (нпр. поклон). Предмет облигационог права су и односи који настају мимо волje субјекта облигационог односа, што је случај код проузроковања разних облика штете, неоснованог богаћења, законске обавезе издржавања, обављања послова без налога.

Под облигацијом се подразумева правни однос између две одређене стране на основу кога је једна страна (поверилац) овлашћена да захтева од друге стране (дужника) одређено давање, чињење или уздржавање од нечег што би иначе имала право да чини, а друга страна је дужна да то испуни. Облигација , као правни однос, има одређену садржину коју чини све оно што дужних треба да учини или не учини. Садржина облигације веома често се назива престацијом, а у пракси се употребљава и израз облигационе радње, односно чинидба.

УГОВОР КАО ИНСТРУМЕНТ ПЛАТНОГ ПРОМЕТА

Реч „уговор“ се употребљава за означавање три различите ствари : за правни акт, за правни однос и за правни документ или исправу. Под уговором (као правним актом) уопште подразумева се сагласна изјава волje два или више лица којом се постиже неко правно дејство. По самој дефиницији, уговор је је двострани правни посао , који долази до изражaja у скоро свим гранама права, па се тако могу разликовати облигациони, наследни, породични, привредни, међународни, стварни, уговор о раду итд.

Облигациони уговор је, као и сваки други уговор, сагласност волja два или више лица, којом се, за разлику од осталих уговора постиже неко облигационоправно дејство, које се најчешће огледа у заснивању, али се може састојати и у промени или гашењу облигације. Облигациони уговор одликује и то што има имовински карактер.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com